

A szemünk előtt hordták szét a Vidiát

– mondja dr. Oláh János

(Folytatás az 1. oldalról.)

■ Mondana példát?

– Hirtelen csődöt jelentettek be, holott ennek a kritériumai már régen fennálltak a Vidiánál. A csőd ideje alatt viszont nem a talpraállításon fáradoztak, hanem éppen ellenkezőleg. Egyszóval a szemünk előtt hordták szét a céget, hagyták pusztulni.

■ Dögöljön meg a szomszéd tehene is?

– Valahogy így.

■ Önök nem is kérték a felelősség vizsgálatát?

– De. Jeleztük a vagyoniügynökségnek, amelyik azonnal rendőrségi vizsgálatot is kért a Vidia akkori vezetői ellen. Molnár Sándornak pedig nem is állt szándékában kifizetni addig a vételárat, míg ez a helyzet nem tisztázódott. Hiszen elképesztő, hogy egymilliárdos adósságot hagyott maga után a korábbi vezetés, a cég ingatlanai pedig éppen csak ennyit érnek. Ráadásul azokat a jelenlegi piacon el sem lehet adni. Azt is megállapította a vizsgálat, hogy már a részvénytársaság megalapítása sem volt törvényes.

■ Miért?

– A bevitt tárgyi apportot részletesen fel kellett volna sorolni. Ezzel szemben egy irkálapon csak annyit tüntettek fel, milyen értékű forrást vittek a cégbe, a maradék jelentette szerintük a bevitt apport értékét. Ez pedig törvénytelen. Ráadásul az Rt. alaptörvényét az állami vállalat által felvett hitel jelentette. Ezeknek az akcióknak egy része viszont csak később, birtokon belül lett láthatóvá.

Rafai Gábor

■ A dolgozók mégis úgy érzik, Molnár úrnak nem is állt szándékában működtetni a Vidiát.

– Ez nem igaz. Nem nyereszkesdési szándékkal vásárolta meg a Vidiát. Többben le akarták beszélni erről az üzletről, ő mégis úgy gondolta, hogy szüksége van egy működőképes kereskedőházra. Időközben persze megváltoztak a viszonyok.

■ Ezért nem vitt be tőkét a működtetésre?

– Olajfúrásokat kellett finanszíroznia Oroszországban. Oda vonta ki a pénzt.

■ Talán a Vidia pénztárából is?

– Még tavaly decemberben 50 milliós „tőkeinjekciót” adott a cégnek. Az év végén azután valóban össze kellett szöpnöni a pénzt egy orosz húsüzlethez. Ekkor került sor arra, hogy készpénzt hoztunk ki a cégtől.

■ Mi lesz ezután?

– Először is, még a bíróság nem is döntött a felszámolásról. Most tehát csak lebeg a Vidia. Az tény, hogy június 30-án az Rt.-nek voltak kilencven napon túli, kifizetetlen számlái. Így ismét csődött kellett volna mondani, de kétszer egymás után nem lehet. Maradt volna az önfelszámolás, de ezt az Unicbank már beindította helyettünk. Most várunk. Reméljük, sikerül talpra állítani a Vidiát, hiszen szükség van egy dél-alföldi kereskedőházra.

■ Szeged közönsége tegnap óta láthat a Móra Ferenc Múzeum I. emeleti termében – a város történetében először – ókori, nem magyarországi eredetű antik tárgyakat, művészeti alkotásokat. A kiállítás anyagát a Szépművészeti Múzeum antik osztálya adta kölcsön a városnak. Ez a kincsanyag az ország több vidéki városát megjárva jutott most Csongrád megyébe, valószínűleg vándorútjának utolsó állomására. Ezúttal a szokásos anyagot megtoldottuk egy nagyméretű márvány torzóval is.

A gyűjtemény alapját Hekler Antal alapozta meg nagy értékű vásárlásaival, majd az 1934-es múzeumi törvény úgy rendelkezett, hogy a nem magyar földről eredő ókori tárgyak mindenkor a Szépművészeti Múzeumban helyeztessenek el. Így, a mai napig történt vásárlások útján már kb. 5000 darabra növekedett az impozáns anyag.

Az itt most bemutatott régiségek eddig – sajnos – helyszűke miatt nem voltak láthatók Budapesten. Azonban a renoválás utáni új antik kiállításunkon a Szegeden láthatók közül többet ki fogunk állítani.

Az itteni bemutató rendezési elve egy kissé eltér a szokástól. E kis kiállításon egy-egyben villantjuk fel a Föld-

Antik-kiállítás a múzeumban

Schmidt Andrea felvétele közvetlenül a megnyitó után készült

közi-tenger partvidékének különböző kultúráit, a görögök előtti ciprusi művészettől a görög, római, sőt az egyiptomi kopt művészetig, bár e tárgyak keletkezése kétezeréves időtartamot ölel fel.

A vándorkiállítással az a célunk, hogy gyönyörködtesünk, felhívjuk a látogatók figyelmét e kultúrák szépségére. Amit eddig esetleg csak reprodukciókban látott, most eredetiben is szemügyre veheti.

Aki tanulni szándékozik, azt a kiállításon vásárolható kis katalógus segíti a tájékozódásban.

Mindenkinek kellemes időtöltést kíván a tárlat rendezője:

Csornay Boldizsár
muzeológus

Újságíróképzés az egyetemen

■ Az idén szeptembertől három tudományegyetemen, a pécsi, a budapesti és a szegedi indul újságíróképzés. A József Attila Tudományegyetem Bölcsészettudományi karán induló „kommunikáció” szakra azok a nappali tagozatos hallgatók jelentkezhetnek, akik két lezárt félévet tudnak igazolni. A JATE hallgatói mellett más szegedi felsőoktatási intézmények áthallgatási joggal rendelkező diákjai is jelentkezhetnek. A határidő augusztus 15., a belső felvételi vizsga időpontja: szeptember 7. Az új szakra 30-35 hallgatót vesznek fel.

Az újságíróképzés nem

előzmények nélküli a szegedi egyetemen: négy évvel ezelőtt indította két éves időtartamú önköltséges tanfolyamait a bölcsészkar és a Szegedi Egyetem című lap. Ennek sikere indította az egyetem vezetőit az új szak alapítására. Az egyelőre B-felvételű szakon a képzés időtartama 4 év, tananyagában az általános elméleti stúdiumok mellett megfelelő arányban szerepelnek a gyakorlati tárgyak (a szegedi képzést erőteljesebb gyakorlatias irányultsága különbözteti meg a másik két tudományegyetemi szaktól; ezt szolgálja az elmúlt ősz óta a bölcsészkaron működtetett Szegedi

Egyetem is, amely a szak hallgatóinak gyakorló lapja lesz).

A hallgatóknak kétirányú specializációra nyílik lehetőségük: részint a kötelezően választható tárgyakat aszerint vehetik fel, hogy a politikai, vagy a kulturális újságíráshoz kívánnak szakosodni; másrészt, a 3. évben médiumok szerint is szakosodhatnak (nyomtatott és elektronikus sajtó). A végzettségű újságíró diplomát kapnak.

A távlati cél: A-felvételű szakká fejleszteni a kommunikáció szakot, illetve önálló tanszékké a tanszéki csoportot, amely az ősztől az 1. számú irodalomtörténeti tanszék kebelében működik. A két éves önköltséges tanfolyamot az érdeklődéstől függően a továbbiakban is megszervezzük, fenntartva a képzés lehetőségét azoknak is, akik nem egyetemi hallgatók.

S. E.

Több lesz a kezes?

Az ősztől minden bizonnyal jelentősen megemelkedik a Hitelgarancia Rt.-hez benyújtott kezességvállalási kérelmek száma és összege. A Hitelgarancia Rt. által nyújtott szolgáltatást működésének kezdetén, a tavasszal még kevesen vették igénybe, mert akkor folyt a bankoknál a megváltozott kamatú Egzisztencia-hitelek új konstrukcióinak kidolgozása. Amióta ez befejeződött, heti 8-10 garanciakérelem érkezik az Rt.-hez. A 8 milliárd fontos idei keretből ez idáig azonban csak mintegy egymilliárd forint értékű hitelhez nyújtottak garanciát. Az elkövetkező hetekben-hónapokban viszont a kérelmek számának és összegének jelentős megugráására számítanak.

■ 1993. februárja után több forduló is tárgyalássorozat következett a két cég képviselői és zsűri között, végül dr. Ványai Éva alpolgármester zárt csomagban bekérte mindkettőjük teljes dokumentációját és titkos szakértőkhöz juttatta el.

Addig jár a korszak, míg kakukktójást lel

A „titkos” azt jelenti, hogy a zsűri tagjai előtt rejtve maradt a szakértők kiléte. Mindaddig, amíg aláírásukkal meg nem érkezett a tanulmányuk a két dokumentációról. Melyre figyelemmel a zsűri április 21-én meghozta döntését, 5-4 szavazati arányban a Compack javára. Indoklás: mindkét ajánlat megfelelt, de az olcsóbbat választották. A vesztes Nüssli április 29-én faxot küldött a polgármesternek: a zsűrit megtévesztették. A fax hatására összehívott május 5-i rendkívüli ülésen kiderült, a titkos szakértőket csúnyán megtréfálták – Nüssliék: a saját zárt csomagjukban elküldték nekik a Compack egyik külföldi szerkezetéről egy Nüssli-szakember által készített dokumentációt, amellyel azt akarták bizonyítani, hogy a Compack szerkezetei nem jók. Csakhogy a titkos szakértők (két műegye-

temi professzor) mintha nem tudnának olvasni, nem vették észre a rajzon a félreérthetetlen felíratot: Compack. Azon már nem is lehet csodálkozni, hogy azt sem vették észre: hibás mérések alapján készült. Azt hitték, ez is a szegedi Nüssli-nézőtér dokumentuma – és leszedték róla a keresztvizet. Így esett Nüssli úr a maga-ásta verembe – és óvást nyújtott be a döntés ellen.

A zsűri úgy határozott, ugyanattól a két „titkostól” új szakvéleményt kér, immár a kakukktójás-mentes dokumentumok alapján. A 2. számú szakvélemény lassan ugyan, de elkészült, június 14-én újfent összeült döntésre a zsűri „titkosék” ismét nem jelentek meg, pedig állítólag hívták őket. A verdikt: 1. a zsűri visszavonja előző döntését; 2. az új nézőtér kipróbálása céljából azt kívánja, hogy októberben építsék fel a Dóm téren a szerkezetet (a próba után lebontják és a még nem létező szaktárban „teleltetik” a jövőre szakszónig); a férőhelyek száma a pályázati kiírással ellentétben ne 5 ezer, hanem csak 4 ezer legyen, de ez még nem biztos... 3. az új győztes: Nüssli. (Szavazati arány: 5-3, és egy tartózkodás.) Indoklás: fő a biztonság, s végtére nincs is nagy különbség az ajánlatok szakárai között...

A fölfüggesztett nézőtér

Az előzmények, dióhéjban: 1992. november: megjelent a pályázati felhívás; a december végi határidőre 6 pályázat érkezett; 1993. február 8-án a „Bíráló Bizottság” (továbbiakban, az egyszerűség kedvéért: zsűri) a hatból kiválasztotta a Nüssli és a Compack cégek ajánlatait, mint további tárgyalásra alkalmasakat. (Mivel ez később kulcsfontosságú körülmény lesz, itt jegyezzük meg, hogy az 1993. januári közgyűlés határozott e zsűri összetételéről.)

Compack vagy Nüssli?

Az elképedt Compack-képviselők ismertették a hazai mérnökkamara etikai bizottságának elmarasztaló ítéletét a Nüssliről – a fönt leírt kakukktójás-ügy, és egyéb, a tisztességes üzleti életben nem szokásos csínytevéseik miatt. A 2. számú zsűri-döntésről kijelentették, hogy jogszabályellenes, s ha az önkormányzat nem javít, perelnek.

A csütörtöki közgyűlésre mindentől függetlenül látszó előterjesztés készült Veres Károlyné irodavezető aláírásával: a nézőtéri beruházási engedély módosításának tárgyalását kérte, annak eldöntését, hogy ötezer, vagy négy-

ezer férőhelyes legyen – a Nüssli-nézőtér. Amikor az est lezárt és a napirendek sorában ez a téma következett el, már nem a polgármester, hanem dr. Ványai Éva vezette a közgyűlés munkáját. Hozzászólta a napirendhez dr. Simor Ferenc, aki nemcsak a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság elnöke, hanem a szóbanforgó nézőtér-zsűrinek is tagja, s elmondta a pályázat viszontagságos történetét a saját „olvasata” szerint, végig a Nüssli mellett érvelve. Talán nem vette észre, hogy a Compack képviselői – a számukra érdektelen témák vitáit kibekelve – még mindig fönt ülnek a karzaton és beszédes gesztusokkal azt fejezik ki: blódségeket hallanak. Ezután szólásra következett dr. Szil-

vásy László, aki kifejtette: itt az ideje, hogy a közgyűlés szemügyre vegye, volt-e döntési joga a zsűrinek? Fellapozta azt az iratát, amelyre feltehetően a januári közgyűlés jegyzőkönyvéből másolt át sorokat: akkor csak a zsűri összetételéről fogadtak el határozatot, vagyis szó sincs arról, hogy a közgyűlés átruházta volna a pályázat eldöntésének jogát. Ezt nem is tehet, mert az önkormányzati törvény szerint döntéshozó bizottságnak nem lehet tagja önkormányzati tisztviselő (hivatalnok). Márpedig ennek a bizottságnak négy ilyen tagja volt.

Mi lesz itt?

Ezen a ponton dr. Szilvásy félbeszakította az elnöklő alpolgármesternő, közölve, hogy szavazzanak a zárt tárgyalás elrendeléséről, mivel „csak az egyik fél képviselői vannak jelen a közgyűlésen”.

Nincs az a zárt ajtó, melyen ne lenne rés; megbízható információink szerint a zárt tárgyaláson érdekesen alakultak a viszonyok, mert az alpolgármesternő megerősítette

Szilvásy képviselő álláspontját, sőt többször elejtette, hogy a polgármesternek is hasonló a véleménye. Némely képviselőt sokkolt a fordulat: kétségbeesetten közölték, hogy lehetetlen helyzetbe hozza őket a Szilvásy-Ványai - javaslat: a közgyűlés függessze fel a zsűri döntését és vonja magához a pályázat elbírálásának jogát. (Volt olyan javaslat is, hogy döntse el a még jelenlevő 27 képviselő azon nyomban: melyik cég a pályázatgyőztes? Hiszen a közgyűlés még éppen szavazatképes!) Nem ismerik az ügy részleteit, az eddig történetekről csak „újságcikk-szinten” tájékozottak – tiltakoztak a liberális széksorokból, ám Szilvásy úr egy hozzá közel álló ügyvéd kollégájával is vitába szállva bizonygatta: „jogilag fölétlenül muszáj magunkhoz vonni”. Mármint a döntés jogát, természetesen.

Megtörtént, a javaslat többséget kapott.

Most mi van? És főleg: mi lesz itt? – kérdezték egy mást tanácsalanel a folyosón a Compack képviselői, majd autóbá szálltak és el...

Későbbi lapszámainkban mi is ezt fogjuk kérdezni az illetékesektől.

Sulyok Erzsébet